

udgaa, og at der derimod sættes: „Til Paa-
begyndelse af et Pantserfisk til en Beføstning af
ca. 2,300,000 Rd., samt til Bygningen af en
Kanonbaad og til Anskaffelse (eventuelt Paa-
gyndelse) af en Torpedobaad“, idet det, som er
det vigtigste og væsentligste, er, at det bliver
flaet fast, at man kan paabegynde Bygningen
af et større Pantserfisk. Om det saa varer et
Aar mere eller mindre, inden det bliver færdigt,
er vel ikke saa væsentligt, men at blive ved med
at udville vort Spørsoaar alene paa Basis af
Kanonbaade, det anser jeg for aldeles u vigtigt,
og jeg vil sige, at det er Synd imod vort Sp-
værn, thi der er ikke en eneste Mand i vort Sp-
værn, som har Tillid til eller Tro paa, at der
vil kunne udrettes Noget til Landets Forsaar
alene med Kanonbaade, men at der maa nogle
eller enkelte kraftigere Skibe til. Med Hensyn
til en anden Post, som har været omvistet i det
andet Thing, og hvorm vi nu hørte et meget
interessant Foredrag af den høitærede Kirke- og
Undervisningsminister, da skal jeg ganske volig
overlade til Andre, om de atter ville optage dette
Forslag. Jeg ser jo nok, at denne Bevilling,
naturligvis ligesom alle andre Bevillinger, kan
undværes, og der er jo blot Spørgsmaal om,
hvordidt det er hensigtsmæssigt at undvære dem
eller ikke. Ogsaa i denne Henseende vilde det
vistnok være rigtigt, om Landstinget undersøgte
dette Spørgsmaal, men dette Spørgsmaal ligger
vistnok langt nærmere for andre ærede Medlem-
mer end for mig, og jeg skal derfor ikke specielt
besatte mig dermed. Jeg vil blot holde mig til
Pantserflibet, og desom andre ærede Medlemmer
ville stille Forslag om Ailstud til Universitetet
eller med Hensyn til Lønningsspørgsmaalet, da
skal jeg gjerne deltage deri, men Betingelsen for,
at jeg kan følge med til Slutningen, er, at det bli-
ver forandret ikke blot formelt, men ogsaa reelt,
og i den Henseende erkender jeg ganske vist, at
Situationen er vanskelig, dersom man alene ind-
skrænker sig til at stille dette Spørgsmaal op til
Overenskomst med det andet Thing, og der ikke
bliver flere Spørgsmaal, om hvilke der kan søges
truffen en Overenskomst.

Formanden: Der faldt i det ærede
Medlems Foredrag enkelte Ytringer, knyttede til
Forhandlingerne i det andet Thing, som vistnok
hvilede i vigtige Forudsætninger om disse For-
handlingers virkelige Bessaffenhed, og naar den
ærede Taler strax undfskuldte mulige Ansigtighe-
der dermed, at Forhandlingerne endnu ikke forelæa
trykte, og at han altsaa endnu ikke kunde hende
dem saa nøie, saa forekommer det mig, at der
netop i denne Omstændighed maa ligge en yder-
ligere Opfordring til ikke at gaa videre i sin
Kritik end nødvendigt.

Finantsministeren: Jeg betragter ueg-

telig det Foredrag, som vi nu hørte af den ærede
sibste Taler, væsentligt som en Appel til Thingets
ærede Medlemmer, og det skal interessere mig at
høre, hvorledes denne Appel vil blive besvaret.
Jeg vil altsaa ikke foregribe de Udtalelser, som
maatte fremkomme i saa Henseende fra Thingets
ærede Medlemmer; men jeg vil ikke, at disse Ud-
talelser skulle fremkomme under Indtrykket af de
faktiske Urigtigheeder og Misforstaaelser, som gif
gjennem den ærede Landstingsmands Foredrag.
Det første lille Punkt, som jeg altsaa skal berøre,
er den fremkomne Antydning af, at der skulde
hvile ligesom et særligt Tryk over denne For-
handling paa Grund af, at der ikke allerede nu
forelæa et Forslag for dette Thing til en midler-
tidig Bevillingslov for Begyndelsen af Finants-
aaret for det Tilfælde, at nærværende Finants-
lovforslag ikke skulde blive vedtaget inden 1ste
April. Jeg beder det ærede Thing ikke i mindste
Maade at føle noget Tryk i saa Henseende. Jeg
er berettiget til at vente, at det Lovforslag, som
jeg i Slutningen af forrige Maaned meddelte det
andet Thing, at jeg var rede til at forelægge, vil
komme saa betimeligt herind, at der ikke i den
Henseende vil møde nogenformhelt Vanskelighed
for Landstinget. Det var det ene Punkt. Det
andet Punkt kan jeg i Rothed betegne ved den
Maade, hvorpaa den ærede Landstingsmand ka-
rakteriserede min Neutralitet i Spørgsmaalet om
Lønningsforhøielsen. Han kaldte den nemlig
„væbnet“ og forklarede den som væbnet i en en-
sidig Retning. Naar man kommer ind paa de
folkeretlige Paralleler, som der her har været
Spørgsmaal om, saa bliver jo i Reglen den saa-
kaldte væbnede Neutralitet — om den ogsaa i
Formen er opstillet til begge Sider — meget ofte
mistænkt for snarere at være rettet imod den
ene Side. Dette ligger imidlertid ikke i Tanken,
men jeg vil sige, at den hele Paaftand om, at
den Neutralitet, som jeg skulde have indtaget her
i dette Spørgsmaal, skulde være væbnet — hvad
enten det saa var imod den ene eller den anden
Side — er falsk og aldeles u vigtigt, og det ærede
Medlem maa fuldstændig have overhørt, hvad jeg
sagde, thi det var saa „velvilligt“ som muligt.
De Herrer vide jo, at, naar man kommer ind
paa den folkeretlige Terminologi, er det et almin-
deligt Udtryk at tale om en „velvillig Neutrali-
tet“, og jeg vil sige, at min Neutralitet overfor
Landstinget har været saa „velvillig“ som mulig.
Saavel med Hensyn til Spørgsmaalet om For-
men som med Hensyn til Spørgsmaalet om Ind-
holdet har det været min Tanke fra første Jærd
af paa det Bestemteste at udtale, at selv om Mi-
nisteriet kunde, vilde Ministeriet ikke udøve noget
Tryk paa Landstinget i saa Henseende, og dette
sagde jeg, som jeg tror, saa bestemt, at det er
ubegribeligt, at den ærede Landstingsmand kan
have misforstaaet det. Seneere kunde jeg maaflie
finde Anledning til at tage Hensyn til enkelte